

„TAK.“

af Erik Bøgh.

(1870. Kasino.)

Villebichot (Les bonnes chez Duval.)

Allegretto.

Svane.

I. 1. Du kan dog ik - ke si - ge An - det, end her er ma - ge - løst paa Lan - det? Hvil - ken i -
 2. *Fr.* Hvad staar dog o - ver hus - lig Lyk - ke, Tro - skab og Æm - hed, hjem - lig Hyg - ge? Det maa dog

Fruen. Sv.

dyl - lisk Fred og Ro! Hvad Fre - de - rik - ke, ik - ke? Jo! Her er Ste - det, hvor man bør
 skat - tes af En - hver *Sv.* Ja af en Pe - ber - svend i - sær! *Fr.* Gud - ske Lov, at Du ej ran -

rall.

ta - ge ud i si - ne Hve - de brøds da - ge før at slip - pe for Gra - tu - la - tio - ner - nes Pla - ge Og
 ge - rer mer i - mel - lem de Ka - va - le - ren *Sv.* Ja det er en Lyk - ke som højt jeg vur - de - rer. *Fr.* Før

Fr. *Sv.*

For - ti - dens Sor - ger og Savn at for - ja - ge. Og glemme de U - no - der man har til - ba - ge. Og ik - ke
 det er det vær - ste Slags Folk der gra - se - rer *Sv.* Ja, de ir - ri - te - rer paa man - ge Ma - ne - rer. *Fr.* Ja

Fr.

le - ve for An - det end sin for - tryl - len - de Ma - ge! Ja her er godt, naar Vej - ret blot ej al - tid var saa
 det er en Skamat de blot ex - i - ste - rer. *Sv.* Ja Skam faa den blandt Æg - te - mænd, der Eg - te - mænd, der helst til Pe - ber -

Begge

graat og saa vaadt, Ja, her er godt, naar Vej - ret blot ej al - tid var saa graat og saa vaadt.
 svend blev i - gjen, *Beg:* Ja Skam faa den blandt Æg - te - mænd, der helst til Pe - ber - svend blev i - gjen!

Da Capo

Andante.

Duetto af Pauseron.

II.

p

p

Svane Lad os nu fly ud i det fri-ske Grøn-ne! der kan de el-sken-de Hjer-ter aan-de
og Fruen. Reg-nen har nu strøt Blomster o-ver Jor-den, frem i sin Pragtkjø-rer Da-gens høj-e

frit, *Sv.* der kan de el-sken-de Hjer-ter aan-de frit! *Fr.* Ja paa et saa-dant Mi-nut bør man
 Drot, *Sv.* frem i sin Pragtkjø-rer Da-gens høj-e Drot! Hør i det Fjer-ne den rul-len-de

Fr. 1. vi er ham
Fr. 2. han har det

skjøn-ne, *Fr.* Nu skin-ner So-len, og vi er Tra-ne kvit! *Sv.* Vi er ham kvit, ja nu er vi ham
 Tor-den *Fr.* Nej, det var Tra-ne, der snor-ke-de saa smaat! *Sv.* Naa det var Tra-ne, der snor-ke-de saa

kvit,
 godt,

kvit, *Fr.* det sker ej tidt, *Sv.* Nej det sker ej tidt, det sker ej tidt, *Begge.* nej det sker ej
 smaat! *Fr.* kom, kom nu blot, *Sv.* Ja kom, kom nu blot, kom kom nu blot, ja kom, kom nu

tidt.
 blot.

leggiero

f

Allegretto.

Erik Bøgh.

Trane.

III.

1. Jeg skal ej be - rø - ve Man - den Byr - der - ne i Æg - te -
 2. Vrøv - let og Ø - ko - no - mi - en, Lu - ner - ne og Ja - lou -
 Jeg vil bli - ve den man ta - ger med paa Raad i al - le
 2. Hver - gang Par - ret dis - pu - te - rer, strax til mig man ap - pel

stan - den, dem har han og in - gen An - den Ret at bæ - re, det er
 si - en, Ja, og Bør - ne - sym - fo - ni - en, er jo aa - ben - bart hans
 Sa - ger, og for hvem de Beg - ge kla - ger De - res Nød, det er jo
 le - rer, og hos Beg - ge a - van - ce - rer jeg til Skrif - te - fa - der

klart
 Part
 klart
 snart

Kun det Ex - tra - or - di - næ - re, i For - tro - lig - he - dens
 Hun vil føl - ge mig i - blin - de, og da han jo ly - der

Sfæ - re, er det Ven - nens Sag at bæ - re, det er klart, ja det er so - le
 hen de, saa staar Alt for mig paa Pin - de - det er klart, og det er gan - ske

klart,
 rart, det er klart, ja det er so - le - klart.
 det er klart, og det er gan - ske rart.

Moderato.

Fruen.

E. Hornemann.

IV.

1. Hr. Tra - ne, Hr. Tra - ne! Hvor læn - ge vil De saa - dan gaa! Hr.
 2. Hr. Tra - ne, Hr. Tra - ne! Ak bliv dog sta - dig og so - lid! Hr.
 3. Hr. Tra - ne, Hr. Tra - ne! Paa mi - ne Tan - ter tæn - ker jeg. Hr.

Tra - ne, Hr. Tra - ne! Hvad tæn - ker De dog paa? Hr. Tra - ne, jeg for -
 Tra - ne, Hr. Tra - ne! Det er paa høj - e Tid! Ja tag det ej for -
 Tra - ne, Hr. Tra - ne! De yng - ste er dog ej saa il - de kon - ser -

kyn - der Dem for Al - vor: De for syn - der Dem, i - fald De ik - ke skyn - der Dem en
 try - de - ligt, jeg si - ger det saa ty - de - ligt, end nu er De et ny - de - ligt ud
 ve - re - de, og hvis De en - ga - ge - re - de den æld - ste, ri - si - ke - re - de De

Kjæ - re - ste at faa, Af smuk - ke Pi - ger er der ti for een, som De kan
 sty - ret In - di - vid. Men De - res ven - stre Bak - ken - bart be - gyn - der alt at
 al - drig at faa Nej, Alt er just saa be - lej - ligt til at fri til Tan - te

fan - ge, men at de Stak - ler selv skal fri, maa De dog ej for - lan - ge.
 graa - ne, og o - ver Is - sen straa - ler snart den me - lan - kol - ske Maa - ne.
 A - ne, og De, De pas - ser dej - lig til at hed - de On - kel Tra - ne.

Allegro.

Tranc. Fruen. „Skrædderens Hopsa.“

V. Fru - e, i - fald De ba - re vil - de hø - re et Ord.. Jeg har sagt Nej!
Lod De Dem li - ge - strax for - mil - de, Sa - gen er den. Det nyt - ter ej.

Tr. *Fr.*

Net - op for - di min Sym - pa... Til Mel - lem Dem og mig er Alt for - bi!

Fr. *Tr.* *Fr.* *Tr.*

Fr. Nej, nu er vi e - ni - ge i: mel - lem Dem og mig er Alt for - bi.
Tr. Net - op for - di min Sym - pa - ti blev saa stærk er Fa - ren jo for - bi. *Tr.* Lad mig for - kla - re...

Fr. *Tr.*

De kan spa - re Ta - len. Jeg hø - rer ej der - paa. Kjæ - re - ste Fru - e! lad mig ba - re

Fr. *Tr.* *Fr.* *Tr.* *Fr.* *Tr.*

ta - le til Punk - tum! Nej, nej gaa! Hør mig dog! Nej! Jo! Saa maa jeg gaa! Nej, nej, nu maa De

Fr. *Tr.* *Fr.* *Tr.*

hø - re mig *Fr.* Nej, de maa ej ta - le til mig, der som ik - ke jeg skal gaa min Vej!
Tr. Nej, de maa ej gaa De - res Vej, Fru - e, nu vil jeg for - kla - re mig!

Allegro.

Offenbach. („Barbe-Bleu“)

VI. *ff*

P *Fruen.1.* Lov, at du in - tet Ondt vil
Fruen.2. Tro mig min Ven, han er der

gjø - re, hvad du end - og - saa faar at hø - re! *Svane.* Ba - re til Sa - gen, in - gen
ik - ke! Der var jo alt for koldt at lig - ge *Svane.* Naa saa kom her med Nøg - len

mf marcato il basso

Prat! blot! *Fr.* Jeg er saa ban - ge for Spek - tak - kel... Sæt du for - greb dig paa den Stak - kel!
Fr. Bring mig nu det - te lil - le Of - fer, kjæ - re - ste, sø - de - ste Chri stof - fer!

p

Sv. Hør, gjør mig ik - ke des - pe - rat! *Fr.* Jeg er - kjen - der, Sligt bør ej pas - se - re,
Sv. Nøg - len til Kas - sen kort og godt! *Fr.* Aa nej Kjæ - re, glem nu den Af - fæ - re,

mf

men det hæn - der al - drig, al - drig me - re! *Sv.* Men saa svar, men saa svar! Blot
og lad væ - re saa - dan at re - ge - re! *Sv.* Nøg - len her! Nøg - len her, jeg

sva, og spa den Pas - si - ar! *Fr.* Nu ja! jeg skal dig alt be - tro, men du maa
maa i - færd med den Des - sert! *Fr.* Nu vel, naar Vre - den har sig lagt, vil du for -

lo - ve, før jeg tør det vo - ve, at du vil hø - re mig med Ro: Vi har jo
try - de, at jeg nu maa ly - de, men husk: Du tvin - ger mig med Magt, husk jeg har

fej - let beg - ge To.
sagt: tag dig i

Agt! Fil - le - pi - ne! Fil - le - pi - ne, Fil - le pi -

ne! *f*

Allegro moderato.

Erik Begh.

VII. *Trane.*

1. Nej, De har lært mig at er - kjen - de: hvad Pe - der Syv har sagt, er
 2. Os Beg ge har de vidst at le - de saa snildt, at In - tet kom paa

Fruen. *Tr.*

vist. Han si - ger? Mandslist er be - hæn - de, men Kvin - de - list er u - den...
 tværs. Sv. Brug nu Din Kunst paa dem der - ne - de, og syng et fif - figt Slut - nings -

H - tist! Sv. Ja hed for det: Man - den con - tra Ko - nen, det
 vers! Fr. Nej for at ej de skal be - kla - ge, at

Tr.

kor - te Straa han al - tid trak. Og Ven - nen da! Jeg glem - mer ej Lek -
 jeg med Snild - hed dem be - stak. Jeg si - ger blot: vil De til - tak - ke

Fr. *Tr.* *Sv.*

tio - nen, den kom til - pas! Tak! Tak! Jo, Tak!
 ta - ge med „Tak“ saa Tak! Sv. Tak! Tr. Man - ge Tak!
 Fr. I -
 1. Sv. Vi
 Fr. Be -
 2. Alle. Vi

fald De blot er - kjen - der, at Lek - tio - nen ej var for slem, skal de ha' Tak.
 maa jo Beg - ge til - staa at Lek - tio - nen var vel - for - tjent og si - ge Tak.
 va - res vel jeg til - staa at Lek - tio - nen var vel - for - tjent og si - ge Tak.
 si - ger blot: vil De til - tak - ke ta - ge med „Tak“ saa Tak, Tak man - ge Tak.